

उभयेषां धर्मांस्विभजते क्रियमाणमित्यादिना कर्मयज्ञादिकं मानुषं मनुष्यो ह मित्यभिमानवता कृतं यस्मादेवं तस्मात्तेषां शास्त्रचक्षुषांतपसो विचारादव्यक्तकर्मन विद्यते ॥ ३७ ॥ संवतात्मनां धर्ममाह सर्वात्मने
ति कर्मनिश्चयं यज्ञादौ बुद्धि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि मो० नै० ब्रा० पंचनवत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ ॥ ३ ॥ एवं धर्मान् श्रुत्वा उत्तरोत्तरमुत्कर्षं प्रपितुः पृच्छति वर्ण इति
तत्र वर्णाः पूर्वोक्ताः षट्कृष्णधूमनीलरक्तपीतश्वेताः क्रमेण बुद्धिसत्वे तमोरजोऽशयोराधिक्यसाम्यापकर्षजाः तत्र विशेषः स्वाभाविकवर्णादाधिक्यतमोरजसोऽर्हस इत्यर्थः ॥ १ ॥ यदेतदिति सात्विकस्य ब्रह्म
णोऽपत्यैलोकैः सात्विकैरेव ब्राह्मणैर्भूतवितव्यं कथं रज आदि प्रधानं क्षत्रादिविशेषजातिमहणं तत उत्पन्नस्येत्याक्षेपार्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ तपसोऽप्यपकर्षः कुत इत्यत आह सुक्षेत्रादिति सात्विकयोर्दंपत्योः पुण्यः संभव

क्रियमाणं यदा कर्मनाशं गच्छति मानुषं ॥ तेषां नान्यद्वैतलोकं तपसः कर्म विद्यते ॥ ३७ ॥ सर्वात्मनानु कुर्वीत गृहस्यः कर्म निश्चयं ॥ दास्येण हव्यकव्यार्थं स्वधर्मे
विचरन्नृप ॥ ३८ ॥ यथानदी नदाः सर्वसागरे यांति संस्थिति ॥ एवमाश्रमिणः सर्वे गृहस्ये यांति संस्थिति ॥ ३९ ॥ इति श्री महाभारते शांति ० मोक्ष ० प० परा
शरगीतायां पंचनवत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ ॥ ३ ॥ जनक उवाच वर्णो विशेषवर्णानां मर्हर्षे कन जायते ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं तद्ब्रह्म विद
तां वर ॥ १ ॥ यदेतज्जायते पत्यं स एवायमिति श्रुतिः ॥ कथं ब्राह्मणतो जातो विशेषग्रहं गतः ॥ २ ॥ पराशर उवाच एवमेतन्महाराज येन जातः स एव सः ॥ त
पसस्त्वपकर्षेण जातिग्रहणतां गतः ॥ ३ ॥ सुक्षेत्राच्च सुबीजाच्च पुण्यो भवति संभवः ॥ अतो न्यतरतो हीनादवरो नाम जायते ॥ ४ ॥ वक्राद्गुजाभ्यामरूपां पद्भ्यां चै
वाथ जज्ञिरे ॥ सृजतः प्रजापतेर्लोकानि ति धर्मविदो विदुः ॥ ५ ॥ मुखजा ब्राह्मणा स्नातबाहुजाः क्षत्रियाः स्मृताः ॥ ऊरुजा धनिनो राजन्यादजाः परिचारकाः ॥ ६ ॥
चतुर्णामेव वर्णानां गमः पुरुषर्षभ ॥ अतो न्येतत्तिरिक्ता ये ते वै संकरजाः स्मृताः ॥ ७ ॥ क्षत्रियातिरथां बभ्रा उग्रा वै देहकास्तथा ॥ श्वपाकाः पुल्कसाः स्तेनानिषा
दाः सुतमागधाः ॥ ८ ॥ अयोगाः कारणा ब्राह्मणाश्चांडालाश्च नराधिप ॥ एते चतुर्भ्यो वर्णेभ्यो जायंते वै परस्परान् ॥ ९ ॥ जनक उवाच ब्रह्मणैकेन जातानां ना
नात्वं गोत्रतः कथं ॥ बहूनी हि हिलोके वै गोत्राणि मुनिसत्तम ॥ १० ॥ यत्र तत्र कथं जाताः स्वयोनिं मुनयोगताः ॥ शुद्रयो नौ समुत्पन्ना वियोनौ च तथा परे ॥ ११ ॥

स्तयोरन्यतरस्य हीनत्वे हीन इत्यर्थः ॥ ४ ॥ अन्यतरहीनत्वमपि कुत इत्याशंक्योत्पत्तिस्थानभेदादित्याह वक्रादिति द्वाभ्यां ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अंबष्ठादीनां स्वरूपं जानाति विवेकाद्वैकव्यं सर्वा ब्राह्मणान्मुख
नेरात्रीभूर्धावसिक्तकं वैश्यांबंष्टनिषादंतु शूद्रापा रसवश्च स इत्यादिना ॥ ८ ॥ ९ ॥ ननु निरवयवादव्याकृता जगज्जातमितिसर्वत्र श्रूयते तत्र कुतो वयवकल्पनेति शंकेते ब्रह्मणेति ब्राह्मणेति पाठे एकेन ब्रह्मणे त्यध्या
हृतव्यं नानात्वं ब्रह्मक्षत्रियादिभावेन भिन्नत्वं गोत्रतः अन्वयतः गोत्राणि ब्रह्मक्षत्रियादीनि उपां बभ्रादीनि च तस्माज्जातितरतम्यमयुक्तमित्यर्थः ॥ १० ॥ तस्यादरेऽप्यव्यभिचारमाह यत्रेति यथा काशीवताशू
द्राया मुत्पादिताः पुत्रा ब्राह्मणत्वं नीतानते निषादत्वं प्राप्ता इत्यर्थः तस्मात्कारणद्वारा कार्यद्वारा जातिभेदो न युक्त इति भावः ॥ ११ ॥